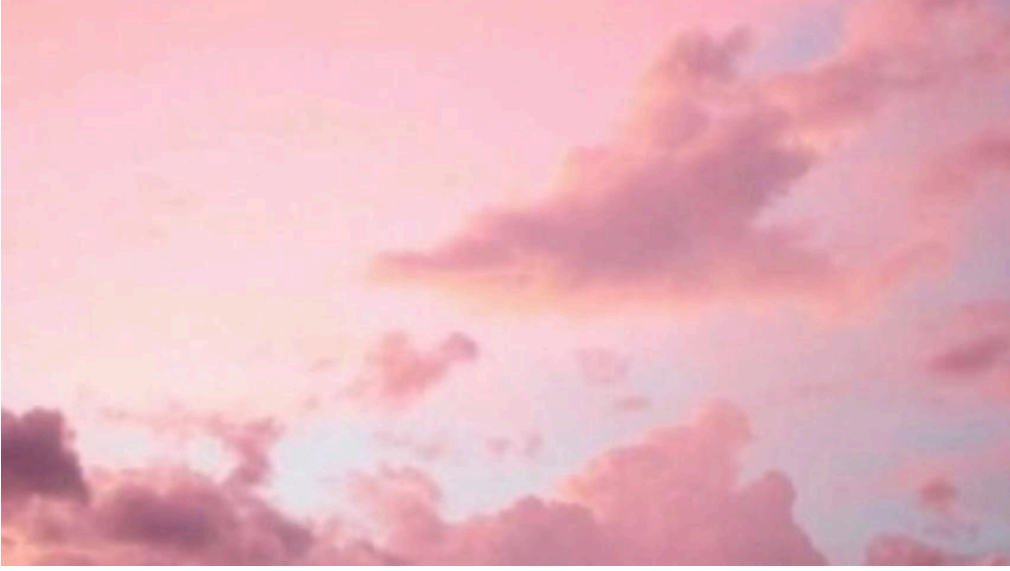

Yüregimde Yaşattığım Cennet

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 27 Eylül 2024

“Bu sabah güneş doğdu mu anne
Mevsim hangisi, dün ayın kaçıydı
Bugün günlerden ne
Durun, durun sabırsız takvim yaprakları
Niçin geliyorsunuz böyle üstüme üstüme
Güneşin öpmeyi unuttuğu yüzüm
Soluyor dalında terütaze
Bulutların berrak yüzünde anne
Senin kalbinde olduğu gibi
Bu sabah bir başka hüznü”(Alıntı)

Düşlerim kekremsi bu aralar, anne:
Satır aralarında büyüttüğüm bir yatır misali
Sözcüklerin dikenine takılı aklım bu aralar
Aslında bakma da sen bana uyma iç sesime
Uydurduğum değil iken şakıyan ruhumu güncelleyen
Hüznüme b/andığım kadar sevgiyi
Aşkın şaibeli gölgelere de verip veriştirdiği
Ve işte eşref saatinde ilhamın
Perdelendiği kadar da yalnızlığımın

Devasa bir büyüteçtir zulmeden

Gönlüme hurafeler eken ç/engelli bulmacanın
Sıtma görmemiş sesinde tüm şarkıların
Çalıntı olmadığı kadar yalnızlığımın
Ve işte teşrif eden gün doğumu ve aşkın
Ateşinde saklı iken huşu
Kapı aralığından içeri s/üzülen gaipten gelen

Sızımı güncelleyen
Bir resim
Belki bir beyit gizem
Yüklü ruhun ve göğün
Endamına ayak uyduramadığım kadar cihanın
Esef dolu sesinde hükümranın
Aşkına cilveli özleminde donup kalan
İç sesimden hallice meylettığım
Hazan rüzgârının
Savurduğu bir avuç tozun
Yürek burkan
Dibe çöken de tortusu sözcülerin

Ve kal geldi mi dilime
Benim yerime konuşan
Kalemin nezdinde
Ve sen anne:
Seyrüseferinde yüreğin
Sarkacı iken yüreğimin hamisi engebeli düşlerin
Tüten dumanında çıkan yangının
Öncesi aslında tek kıvılcıma sirayet eden
Göbek bağımı da kestiğim
Andan itibaren
Serildiğim mezarın

Rencide edilesi taşından
Bir bir sökün eden harflerin
Ve hüznün dalyası mevsim ki kırbacın
Haşmetinde salkım saçak göğün
Tembihlediği bir bulutun ertesi
Nifak sokan kim ise
Mevsimin ve esintinin tek tesellisi

Bil ki saklısın anne yüreğimde

Titirime denk düşen bir renk cümbüşü ki
Karanlığın dahi sönuverdiği
Ölüm öncesi el yordamı
Sevdiğimden de öte yüreğin yongası
Yeter ki sen, anne saklı tut beni dualarında
Eşlik eden surelerin nezdinde
Varsın olsun izafı bir suret nemalandığım
Ne de olsa yeknesak bir gölgeden hayıflandığının
Ertesi baş veren umuda peşkeş çektiğim

Kalemin son dansı ve reveransı
Aşkla eşleşen iman gücünden sökün eden
Hidayetin yolcusu olmaya mazhar
Aşkın dil yarasında saklı iken sözcükler
Buldum ben kendimi yanan İlahi Ateşin
Teneffüs ettiği bir hayalden de öte
Yüreğimde yaşattığım cennetin ta kendisi
Kavuşmakla eş değer yüce Rabbime...